

‘ಯಾರು ಋತುವಿನ ಫೈಂಡು?’ ಬೇಕೆಂದೇ ಅಜಯ್ ಕೇಳಿದ.
 ‘ಅದೇ ಕಣೋ, ರಮ್ಯ ಅಂತ, ಋತುವಿನ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ..’

‘ಓ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡು, ತೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ ಹುಡುಗಿ...ನೋಡೋಕೂ ಸ್ಪೂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾಳಲ್ಲಾ?’

ತನಗಿರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ರಮ್ಯಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ ಅಜಯ್ ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ರಮ್ಯ....ಅನೇಕ ಬಾರಿ ವಿಚಾರಣೆಗೊಂದು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡಿದ ಹುಡುಗಿ. ಎಂದೂ ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯು ಆಕರ್ಷಣೆಗೂ ಒಳಗಾಗದ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ರಮ್ಯಳ ಶಾಂತವಾದ ನೋಟಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಸರಳತೆ, ಸ್ನಿಗ್ಧ ಸೌಂದರ್ಯ ಅವನಿಗಿರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗದ ಕಂಪನವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತ್ತು.

‘ಏನು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರು ರಮ್ಯಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸೋಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಏನಾದ್ರೂ ಸ್ಟೇಷನ್?’ ಹೇಮಂತ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಬೇಕೆಂದೇ ಕಿಚಾಯಿಸಿದಾಗ ಅಜಯ್ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಮುಖ ಉದ್ದೇಗಗೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಪತ್ತೇದಾರನ ಚುರುಕು ಕಂಗಳು ಗಮನಿಸಿದವು.

‘ಅಜಯ್....ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ಹೇಳು, ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ, ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ಪೊಲೀಸ್....ಡ್ಯೂಟಿ ಅಂತ ನಿನ್ನ ಪರ್ಸನಲ್ ಲೈಫ್‌ನು ನೆಗ್ಲೆಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಕಣೋ....ಹೇಳು ರಮ್ಯಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ಯಾ?’ ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟ ಅಜಯ್.

‘ಏನು ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ? ರಮ್ಯನ ಪ್ರೀತಿಸಿದೀನೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ದೇವಾಣೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವು, ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಒಂಥರಾ ಟೆನ್ಷನ್ ಆಗುತ್ತೆ.... ಅವಳು ಜೊತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಬೇರೆಲ್ಲಾ ಮರ್ತು ಹೋದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತೆ....ಇನ್ನು ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಪ್ಪಾ ಮಹಾನುಭಾವ....’

‘ಸರಿ ಬಿಡು.... ಇಷ್ಟು ಸಾಕು, ನೀನು ರಮ್ಯಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದಿ, ಆಗ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಒಂದು ಕನ್ನೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಟ್ಟು ಪುಣ್ಯನೂ ನಂಗೆ ಬರುತ್ತೆ, ಈ ಕೇಸಿನ ವಿಷಯ ಪೂರ್ತಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಬಿಡ್ಲಿ, ನಾನು ಋತುವಿನ ಜೊತೆ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡ್ತೀನಿ, ರಮ್ಯಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇನಿದೆ ಅನ್ನೋದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಶುಭಸ್ಸು ಶೀಘ್ರಂ.... ನೀನು ರಮ್ಯಳನ್ನು ಮದ್ದೆಯಾದ್ರೆ ಐಯ್ಯಾಮ್ ವೆರಿ ಹ್ಯಾಪಿ ಅಜಯ್, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹೀಗೆ ಕ್ಲೋಸ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್‌ಗೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಋತು, ರಮ್ಯ ಕ್ಲೋಸ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್‌ಲ್ಲಾ.’ ಎಂದ ಹೇಮಂತ.

ಅಜಯ್‌ಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಗೆಳೆಯ ಹೇಮಂತನಿಂದ ಸರಣಿ ಕೊಲೆಗಾರನ ಪತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಬಾಳಿಗೊಬ್ಬಳು ಸಂಗಾತಿಯೂ ದೊರಕಿದ್ದಳು.

ಗೆಳೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಬೀಳ್ಕೊಡರು. ಬೀಳ್ಕೊಡುವ ಮುಂಚೆ ಸರಣಿ ಕೊಲೆಗಾರನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ರೂಪುರೇಷೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸತೊಡಗಿದ್ದರು.

***

ರಾತ್ರಿಯುಂಟದ ಸಮಯವಾದರೂ ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ದೇವಣ್ಣ ಎಂದಿನಂತೆ ಪೇಚಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ.

‘ಅಪ್ಪಾಜಿ, ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಹೀಗೇನೇ ಋತು, ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿ ಪೂರ್ತಿ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ, ಬಾ ನಾವೇ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ, ನಿಂಗೆ ಮೇಲಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಂದಿರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತೆ’ ಎಂದು ರಮ್ಯ ಗೆಳತಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಮೇಲೆ ಬಂದಳು.

ಸುಮ್ಮನೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಧ್ಯಾನ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ನೂಕಿದಳು ರಮ್ಯ. ಒಳಗೆ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಋತು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಧ್ಯಾನ ಮಂದಿರ ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಮಂದ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ದೀಪಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ದೈವಿಕವಾಗಿರಿಸಿದ್ದವು. ಒಂದು ಎತ್ತರದ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಅರೆ ನರತ ಗಡ್ಡ, ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಮುಖ ಅವರಿಗೊಂದು ಯೋಗಿಯ ಕಳೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಸುತ್ತಲಿನ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪತಂಜಲಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ, ಮಹರ್ಷಿ ಅರವಿಂದರು ಮಂತಾದ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಸಲಿಂಗಕಾಮಿ ಪ್ರವೀಣನ ಜತೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ವಿಚ್ಛೇದನವನ್ನೂ ಪಡೆದ ರಮ್ಯ ತನ್ನ ದುರಂತ ಕಥೆಯನ್ನು ಋತುವಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ನಂದಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ದೇವಣ್ಣ ನೀಡಿದ ಊಟ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ಹೇಮಂತ ಋತುವಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ರಸ್ತೆ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಋತು ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುತ್ತಾಳೆ. ಮರುದಿನ ಯೋಗ ಶಾಲೆ, ಕಲ್ಯಾಣಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಗೆಳತಿಯರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಯಾಣಿಯ ಬಳಿಯೂ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ನೋಡಿದ ಅದೇ ಸನ್ಯಾಸಿ ಇವರನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಮಹಾತ್ಮರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದವು.

ಋತು ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ರಮ್ಯ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದಳು.

‘ಆಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪಾಜಿ, ದೇವಣ್ಣ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆತಿದ್ದಾನೆ’ ರಮ್ಯಳ ಮಾತಿಗೆ ಹರಿಕೃಷ್ಣ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಋತುವಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಒಂದೆಡೆಗೆ ಕೀಲಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾವಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ನೋಡಿ ಚಕಿತರಾದಳು ಅವಳು! ತಾನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಕನಸೇನೋ ಎನಿಸಿ ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಆ ಭಾವಚಿತ್ರ ಅವಳ ತಾಯಿಯದಾಗಿತ್ತು....! ಜೊತೆಗೆ ಆ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಗಂಧದ ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಡೈವರಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಹೋದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು?

‘ಅರೆ....ಇದು ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಫೋಟೋ ರಮ್ಯ, ಇದನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ?’ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಜೋರಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿದಳು ಋತು. ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿತು. ಈಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವ ಸರದಿ ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಹಾಗೂ ರಮ್ಯರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ನಂಬಲಾಗದವರಂತೆ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದರು.

‘ಈ ಫೋಟೋದಲ್ಲಿರೋದು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯೇ ಅಂತ ಹೇಗೆ ಹೇಳ್ತೀ ಋತು....’ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದಳು ರಮ್ಯ.

‘ಪಪ್ಪನ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಫೋಟೋವೊಂದನ್ನು ನಾನು ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೀನಿ ರಮ್ಯ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಯಾವತ್ತೂ ನಂಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಲ್ಲ, ಇದು ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಫೋಟೋನೇ’ ಋತು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಒಡಬಡಿಸಿದಳು. ಈಗ ಹರಿಕೃಷ್ಣರು ಮೇಲೆದ್ದರು. ಉದ್ದೇಗಗೊಂಡಿದ್ದ ಅವಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಬಲ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಒಡನೆ ಅವಳ ಉದ್ದೇಗವಿಳಿದು ಶಾಂತವಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಳು.

‘ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಗು, ಈಗ ಬಂದೆ...’ ಎಂದವರು ತಮ್ಮ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ